

manniana hypothesi uocibus Ebr. omnibus mere mechanicas significati ones formales concedendas esse, cum literarum notiones omnes prorsus mechanicae sint, unde incongrua multa, et periculum sapientia, deduci possent, u. g. nibil de DEO, rebusque Spiritualibus, et Moralibus, de perceptionibus, et actionibus animae, relationibus, et abstractis affectionibus propriis, et secundum literam dici, neque talia Ebraeo Idiomate, nisi per Metaphoram, aut alium Tropum reddi posse: Sed nisi me omnia fallunt, uerat Cl. Vir confundi primam crudamque significacionis delineationem cum ipsa iam perfecte constituta significatione. De priori uera ista esse possunt, non de posteriori. Illa enim obuiam crassamque literarum significationem, quae primo omnium, et facilime occurrit, uocibus applicat. Haec non contenta rudiori delineatione ex usu in Sacris Literis inuento, atque cognatorum collatione rem omnem accuratius exponit. Iam his suppositis, quam formalem significationem uocabula Ebraeorum, de Locutione tam Spirituali, quam humana, adhiberi solita, praefeferant, uideamus Prima uox est אָמַר, conf. Iob. I. 7. נ secundum Cl. Neum. in Clau. domus Heber Part. prior. p. 3. denotat motum, et actiuitatem. secundum Summe Reu. Dn. D. Loesch. de Cauf. Ling. Ebr. Aleph interiore suo ualore praesentiam eminentem ac praecipuam, eamque actiuem, indicat, quam haud incommode per τὸ emanare reddi posse in seq. monet. Altera litera est מ de hac Magnif. Loesch. l. c. p. 265. Fuerit igitur, inquit, notio τὸ continere intra se foecundando, sive ut augeatur ac multiplicetur, quoque tempore emittatur. De ultima litera ר Cl. Neum. l. c. p. 104. scribit: Resch motum indicat prodeundi, exeundi, egrediendi foras, omnisque exterioritatis nota est, atque in describendis rebus, quae emicant, effluunt, extant, et similibus, uulgo adhibetur. Huius rei uestigia in aliis etiam linguis comprehendimus. Relinquo cuiusuis iudicio, quam pulcre talia ad mare applicari possint, quod Germani dicunt Meer. etc. Ex his concludi potest, אָמַר notare eiusmodi motum, et actiuitatem, cuius beneficio, ad rem alteri praesentandam, foecundi quid, pluribus rebus quasi impraegnatum, atque ad plures conceptus gignendos aptum, emittitur, et egreditur. Alterum uerbum est רְבָר, de quo Cl. Neum. l. c. p. 192. tradit: In significatione formalis est ר protrudere ב aliquid ר foras. Cetera,